

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

2023

BcA. Leoš Kastner

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

Historický film

BcA. Leoš Kastner

Plzeň 2023

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Intermediální tvorba

Specializace Intermédiá

Diplomová práce

Historický film

BcA. Leoš Kastner

Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2023

Podklad pro zadání DIPLOMOVÉ práce studenta

Jméno a příjmení: BcA. Leoš KASTNER
Osobní číslo: D19N0069P
Adresa: Pošta Přeštice 96, Řenče, 33401 Přeštice, Česká republika
Téma práce: Historický film
Téma práce anglicky: Historical drama
Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek
Katedra výtvarného umění

Zásady pro vypracování:

- a) Moje záliba k českému středověku započala už od dětství, kdy jsme s rodiči navštěvovali hrady, zámky a všelijaké kulturní akce, kde se nadšenci pokoušeli mapovat život v tehdejší době. Zároveň se mi i trochu stýská po výpravných historických filmech, které už se v současné době moc netočí.
- b) Co se týče zpracování tématu, bude se jednat o klasickou hranou filmovou tvorbu. Žánr onoho projektu by se tedy dal obecně shrnout jako historicky-dobrodružný. Pro dosažení maximální dobové autenticity je nezbytné, aby scénografie a kostýmy odpovídaly historické době, kterou zpracovávám – období posledních Přemyslovců.
- c) Základním cílem projektu je napravit povědomí veřejnosti o středověku tím správným směrem. Například, že se lidé tehdy neoblíkali do ušpiněných a roztrhaných obleků, ale že středověké oblečení bylo stejně rafinované jako dnes, mělo svá pravidla a hlavně nevypadalo jako to, co nám předkládá většina filmařů, nebo co vidíme na městských slavnostech. Nejen z hollywoodské kinematografie, ale i od českých spisovatelů (Alois Jirásek) máme mnohdy zažito velké množství klišé a stereotypů ohledně středověku, což bych rád za pomoci aktivní konzultace s odborníky, reenactory a historiky rád zlepšil. Zároveň je mojí velkou touhou, ač to bude velmi náročné, dokázat se vcítit do myšlení a mentality středověkého člověka. Je prakticky nemožné jakkoliv předstírat, že tak dávnému lidskému myšlení porozumím, jelikož jsem obdařený znalostmi, kulturním rozhledem i morálkou současného člověka. Dřívější lidé měli téměř minimální náhled a vědomosti, a jako nejlepší argument se jim jevila ona, byť mnohdy vymyšlená, starobylost. Protože právě starobylost bylo něco, co dodávalo ve středověku největší záruku pravdivosti a spravedlnosti. Pokusím se právě tuto skutečnost promítnout do filmového scénáře, abych se středověké morálce co nejvíce přiblížil. Už dávno jsem pochopil, že Living History, neboli Oživená historie, není konečný stav věci, ale spíše přístup k rekonstrukci, filozofie a cesta.
- d) Výstupem bude celovečerní hraný film, který bude zároveň ještě obsahovat edukativní přídavek „Po stopách filmu,“ v knižní formě, kde budou detailně a hravým stylem popsány lokace (ve kterých se bude filmový příběh odehrávat), historické postavy, události a obecné vědomosti.
- e) Rozsah průvodní zprávy bude 35 - 40 normostran textu.

Seznam doporučené literatury:

- ŽEMLIČKA, Josef. *Století posledních Přemyslovců: (český stát a společnost ve 13. století)*. Praha: Panorama, 1986. Stopy, fakta, svědectví (Panorama).
- VONDRUŠKA, Vlastimil. *Život ve staletích: lexikon historie*. Ilustroval Kamila SKOPOVÁ. Brno: MOBA, c2010. ISBN 978-80-243-3809-5.
- JOINVILLE, Jean de. *Život Ludvíka Svatého, krále francouzského: Vyznání víry ; List Ludvíkovi X.* Přeložil Danuše NAVRÁTILOVÁ. Praha: Argo, 2014. Memoria mediaevi. ISBN 978-80-257-1270-2.
- BAŽANTOVÁ, Nina, FAJT, Jiří, ed. *Gotika v západních Čechách: (1230-1530) : k 700. výročí založení města Plzně*. Praha: Národní galerie v Praze, 1996. ISBN 80-7035-088-1.
- BĚLOHLÁVEK, Miloslav. *Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku IV - Západní Čechy*. Praha: Svoboda, 1985.
- ČORNEJ, Petr. *Jan Žižka: život a doba husitského válečníka*. V Praze: Paseka, 2019. ISBN 978-80-7432-990-6.

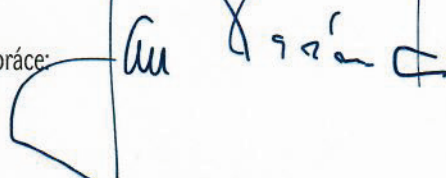
Podpis studenta:

Datum:

31.5.2021

Podpis vedoucího práce:

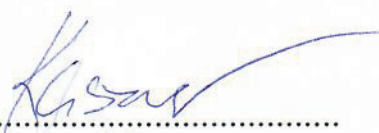

Datum:

31.5.2021

Prohlašuji, že jsem umělecké dílo vypracoval samostatně a nejedná se o plagiát.

Plzeň, duben 2023

.....
podpis autora

Poděkování

Na začátku této práce patří poděkování všem osobám, které se na mé práci podílely. Můj největší dík patří především vedoucímu diplomové práce panu magistrovi Janu Morávkovi, a zároveň panu magistrovi Lukáši Kellnerovi, asistentovi ateliéru Multimédií na Západočeské univerzitě, Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara v Plzni. Další velké poděkování patří všem historikům a reenactorům, podílející se svými znalostmi na dosažení maximální dobové autenticity ve filmu. Dále děkuji všem hercům, komparzistům, štábu i dalším účastníkům natáčení. Největší díky však patří mé rodině, ochotně snášející mé časté velkolepé nápady.

Úvod.....	1
1 Popis přípravy a reflexe procesu vlastní tvorby.....	2
1.1 Téma a důvod jeho volby.....	2
1.2 Mé dosavadní dílo v kontextu specializace.....	2
1.3 Poučení z bakalářské práce.....	3
2 Proces tvorby, technologický postup.....	4
2.1 Crowdfunding a finance.....	4
2.2 Lokace a zasazení děje.....	4
2.3 Scénář a příběh.....	5
2.4 Postavy.....	6
2.5 Scénografie a kostýmy.....	7
2.6 Produkce.....	7
3 Popis výsledného díla.....	8
4 Resumé.....	9
5 Seznam použitých zdrojů.....	10
6 Seznam příloh.....	11
7 Přílohy.....	12

Úvod

K výrobě tohoto díla a sepsání této práce mě vedly do značné míry soukromé důvody. Již jako dítě jsem takřka všechny prázdniny trávil s rodiči a jezdili jsme navštěvovat hrady i zámky. Zároveň jsem už jako malý kluk zhlédl snad všechny historické či fantasy filmy s tématem středověku. Později, tedy přesně v mých 15 letech, jsem svolal partu kamarádů a sousedů u vesnice Řenče a okolí, a natočili společně krátký hraný film o kouzelném kameni, vydolovaném na prastaré Knižské skále. Během následujících 11 let jsem postupně vstoupil do filmové i komerční branže, a neustále piloval svůj cit pro vizuální vyprávění příběhu, které mě vždy tak bralo. Tak se i pracovní část mého života propojila s tímto koníčkem.

Cílem práce je hravou a dobrodružnou formou filmového vyprávění přiblížit divákovi málo známé období české historie 13. století za doby vlády krále Přemysla II. Otakara za takzvaných „zlých let“ v Čechách. Filmy s podobnou tematikou se na už na seznamu současné tuzemské kinematografie nevyskytují, což mě osobně velmi mrzí, jelikož české dějiny stále skýtá nepřehledné množství zajímavých témat, zasluhující si ztvárnění. Přemyslovské období, a zvláště doba Braniborů v Čechách (1278-1283) je zároveň bílé místo na historické i šermířské scéně. Snad jen dva malé soukromé historické spolky toto období zpracovávají, ale český divák je pravděpodobně nejvíce zvyklý na husitské války či dobu vlády císaře Karla IV., poněvadž se jedná o nejlépe probádané období, bavíme-li se v rámci středověku. Práce představí osobnosti, pamětihodnosti, zajímavé objekty a události v regionu Plzeň-jih. Zároveň i nastíní místní tradovaný folklór.

Práce je strukturována do třech základních kapitol. První kapitola pomocí představení příprav a celkového začátku projektu nastíní základní motivaci výroby onoho projektu. Druhá a nejrozsáhlejší kapitola se věnuje samotné produkci filmu, jak se na projekt získávali finanční i materiální prostředky, jak jsme museli vyhledávat jednotlivé adekvátní lokace, jak se tvořil příběh a jaké jsme měli počáteční nápady, jakou jsme měli představu ohledně vývoje charakterů, na co jsme si museli dát pozor během tvorby kostymérské a výpravné části filmu, jaké události nás následně potkávali během natáčení, a konečně popis té nejnáročnějších částí ze všech - postprodukce (zvukový mix, hudební soundtrack, barevná korekce a střih). Třetí kapitola je zaměřena zejména na hodnocení výsledného produktu s osobními poznámkami, co a jak bych si představoval jinak. Moje práce skýtá zároveň i menší badatelský záměr a výzkum odborně doložených aspektů dějin místního mikroregionu.

1 Popis přípravy a reflexe procesu tvorby

1.1 Téma a důvod jeho volby

Můj výběr onoho tématu nebyl sám o sobě vůbec náročný, poněvadž historie je mým nejmilejším filmovým žánrem. Vždy, když jsem cestoval mým rodným regionem v okolí obce Řenče, města Přeštice, hradu Roupova a kláštera v Chotěšově, říkal jsem si, že takové zajímavé pamětihodnosti dozajista nabízí zajímavou historii, kterou by český divák ještě neviděl. Začalo mě fascinovat období po smrti českého krále Přemysla Otakara II. v bitvě na Moravském poli, takže jsem nahlížel do dostupných historických knížek z okolí, zejména z Domu historie Přešticka magistra Michala Tejčka. Postupně jsem se rozhodl, že natočím celovečerní film s nevšedním příběhem, který bude napsán z kombinace lokální historie i místního folklórního umění. Moje motivace k vytvoření takového filmu je ve skutečnosti mnohem primitivnějšího rázu, a tou je už od dětství budovaná láska k příběhům o Robinu Hoodovi i jiných zbojnicích, kteří se v důsledku událostí uchýlili k životu mimo zákon do lesa. Romantika zarostlých hvozdu má pro mojí osobu nezanedbatelný význam, a proto jsem se rozhodl, že společně s mými třemi největšími vášněmi (les, historie, film) stvořím dílo, které mě bude maximálně definovat.

1.2 Mé dosavadní dílo v kontextu specializace

Můj obdiv měl film již od střední umělecko-průmyslové školy Zámeček v Plzni, kde jsme sice měli jen jeden rok předmět Audiovizuální tvorby s panem Miroslavem Čapkem, ale bylo to vůbec poprvé, co jsem se učil řemeslu pod odborným vedením zkušeného filmaře. Mou inspirací mi dodnes je mnoho z mých tehdejších pedagogů, kterým jsem velmi vděčný za všechny rady a přínosy, kterými mi rozšířili obzory a dali tak základy, na kterých mohu stavět.

Pod vedením MgA. Jana Morávka, vedoucího ateliéru Multimédií na FDULS, jsem následně zdokonaloval své filmové řemeslo. Během studia jsem dostal několik zasloužených lekcí nejen z profesního světa, ale zároveň i morálního. Byl jsem tvůrce, který byl ve své omezenosti přesvědčen o své výjimečnosti a že zkoušet jiné technické žánry v rámci audiovize je pod mojí úroveň. V bakalářských ročnících jsem se takřka teprve hledal a najít ten správný směr byl pro mě často velký problém. Na magisterském studiu jsem přišel na to, že pravidelné konzultování mých nápadů přináší podstatně lepší výsledky a to se projevilo i na úrovni mých klauzurních prací. Dotkl jsem se citlivých témat ze současnosti i z blízké historie komunistické

vlády. Na těchto krátkometrážních snímcích (Kladivo na důchodce, Ztroskotanci a samozvanci) jsem si piloval správný cit pro herecké dialogy i postavení filmové scény.

1.3 Poučení z bakalářské práce

Na bakalářském studijním programu jsem rovněž vytvořil hraný film, tentokrát však s tematikou post-apokalypsy s názvem Trash Town. Ve zkratce se jednalo o menší příběh, sledující tři odlišné přeživší klany lidí z různých koutů světa, které se střetli na jednom konkrétním místě. Jednalo se též o nadšenecký projekt, na kterém se podílela řada fanoušků tohoto žánru a dopomohli tak k vytvoření nekonvenční scénografie, což byl vůbec základní pilíř, na kterém jsem film stavěl. Vše napovídá tomu, že jsem u již zmíněného snímku dal přednost vizuální stránce před dějovou. Vyslechl jsem si velké množství negativní kritiky, z které jsem se poučil a v zásadě jsem za ní neskonale vděčný, poněvadž jen pozitivní ohlasy člověka zpravidla nikam neposouvají, jelikož ztrácí motivaci být lepší. Uvědomil jsem si, že jsem vlastním přičiněním stvořil film, který se nejenže od pejorativního označení „navoněná bída“ nevzdaluje, ale je jím přímo definován.

Po tomto neúspěchu jsem tak měl v hlavě vtisknuté nové krédo a tvorba kvalitního scénáře byl vůbec první úkol, který jsem sám sobě pro další filmový projekt udělil. S poučením se nepojí pouze filozofické aspekty filmu, ale i technické. Video může mít téměř dokonalý obraz v maximálním rozlišení, mohou se na plátně projíždět vyšperkovaná post-apokalyptická auta v duchu Šíleného Maxe, ale pokud divák rozumí herci každé třetí slovo a celkový zvukový mix je odsunutý na druhou kolej, nezapomenutelný filmový zážitek zpravidla nemá šanci poskytnout.

2 Proces tvorby, technologický postup

2.1 Crowdfunding a finance

Počátek preprodukce projektu byl velmi krušný a náročný. Neuspěl jsem s mojí žádostí o finanční příspěvek na výrobu filmu u Státního fondu kinematografie ani u Ministerstva kultury. Proto jsem se rozhodl, že nejlepší možnost, jak si ověřit zájem potencionálního publika, je crowdfundingová sbírka. Pro tyto účely nám posloužil web Startovač, kde se nám s příslibem několika zajímavých odměn a za pomoci promo videa, podařilo vybrat celkem 500 000 korun. Suma se využila na zaplacení pronájmu filmových lokací i tvorbu historických kostýmů a dalších replik, nezbytné pro dostatečné vykreslení děje filmu. V ten moment jsme měli k dispozici jasnou záminku, jak před budoucími investory a sponzory demonstrovat, že o film bude pravděpodobně zájem, jelikož nám cca 400 fanoušků přispělo na jeho dokončení. Postupem času jsme oslovili ochotné partnery, kteří nám s dofinancováním filmu pomohli. V tomto směru byl naší velikou oporou nejen kulturní odbor Plzeňského kraje, ale zároveň i samotná Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara v rámci vnitřního studentského grantu.

Jedna z prvotních úvah během počátku samotného projektu byla, že bych se mohl pokusit o menší projekt. V podstatě jsem měl zprvu natočit krátkometrážní film ze stejné historické epochy a mnohem nižšími ambicemi. Je proto zajímavé pohlížet na mé konečné rozhodnutí o výrobě celovečerního filmu s odstupem času. Uvědomil jsem si, že existuje spousta umělců, kteří udělali něco menšího, ačkoliv se jednalo o velmi kvalitní výstup, ale výsledek byl, že po nějakém čase zájem o dílo postupně opadl. I v průběhu procesu natáčení jsem často slyšel věty: "Kdybychom tenkrát neměli tak velké plány, tak by..." A na to jsem odvětil: "...tak by o nás nikdo nenapsal, nevybrali bychom na Startovači tolik peněz."

2.2 Lokace a zasazení děje

Po dosažení požadovaného rozpočtu pro tvorbu filmu jsme začali uvažovat nad lokačním zaměřením děje zbojnického příběhu. Již zmiňovaná oblast se rozpíná téměř přes celé pouhloví, která začíná starobylym hradem Roupov (založeným v roce 1250), pokračujíc dále po vedlejší větvi Řezenské obchodní cesty až do trhové vsi Přeštice (v 70. letech 13. století se ze vsi pravděpodobně stalo město), a končíc v Sukořinském lese u obce Řenče (ve filmu se užívá termín "Řenkův Dvůr" dle jména Řenek, prvního osadníka ve vsi). Mimo hlavní dějovou linii se divák

podívá i na ostatní místa v Plzeňském kraji, jako třeba hrad Krašov nebo premonstrátský ženský klášter v Chotěšově (jenž byl v době děje filmu skutečně dle historie vyplněn). S vizuální podobou středověkých lokací mi pomohl historik Mgr. Michal Tejček z Domu historie Přešticka, jenž se ve své knize Počátky Přeštic věnuje dějinám nejen města, ale i okolních vesnic. Během tvorby památek jsem využil své znalosti, získané z Dějin umění na střední umělecko-průmyslové škole Zámeček a zároveň i na FDULS. Původně jsem se domníval, že mnou navržené 3D modely nakonec ve filmu použiji pro speštění děje, ale následný postprodukční proces by byl velmi drahý a zdlouhavý. Proto jsem po celé republice vyhledával jednotlivé fragmenty interiérů i exteriérů románského a gotického slohu, abych dodržel co nejvyšší historickou akurátnost. Film se tedy natáčel na středověkém dvorci Curia Vítkov na Liberecku, v česko-německém skanzenu Barnau-Tachov, v románské kryptě kláštera Doksany, v prostorách chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře, na rajském dvoře Olomouckého arcidiecézního muzea, a konečně v Sukořinském lese, kde jsem společně s nadšenci vybudoval středověké kulisy pro tábor lapků, jenž nápadně připomíná sídlo slavného Robina Hooda.

2.3 Scénář a příběh

Příběh i následný dialogový technický scénář se vyvíjel půl druhého roku. Inspirací pro tvorbu základního děje tentokrát nebyly příběhové linie Robina Hooda, ale slezský folklór o zbojníku Ondrášovi z Janovic a jeho nejlepším příteli Jurášovi, v jehož hlavě se postupně usazovala závist a touha vyniknout nad svého druha. Když jsem studoval již druhým rokem na magisterském studiu, došly mi prakticky všechny nápady na další rozvinutí děje a potřeboval jsem další inspiraci. Za jediný měsíc jsem přečetl kompletní fantasy ságu Píseň ledu a ohně od spisovatele G.R.R.Martina i knižní trilogii Pána prstenů. Všechny zajímavé dialogy jsem si postupem čtení vypisoval na papír a třídil je podle toho, jak by ona trefná slovní spojení mohla pasovat do příběhu z českého středověku. Do výsledné fáze scénáře jsem opravdu několik dialogů, jenž se v audivizuálních zpracování neobjevily, použil.

Zvuková stopa filmu je obohacena u vypravěčský hlas herce a dabéra Václava Knopa, jenž zároveň ve snímku ztvárňuje jednu z vedlejších postav faráře Dalibora, který hlavního hrdinu zná a do jisté míry chápe jeho pohnutky, takže je oprávněn dění příběhu komentovat. Zároveň se z historického hlediska jedná o postavu, která jako jediná umí číst i psát, což dělá z faráře nejkompetentnějšího narátora.

2.4 Postavy

Na začátek je důležité poznamenat, že hlavní postavy filmu jsou ryze fiktivní a jejich osudy smyšlené, nýbrž se po dobu děje seznamují se skutečnými historickými osobnostmi jako např.: Držek z Roupova (vladycký šlechtic, který Roupov v roce 1250 založil), Děpolt z Rýzemberka (plzeňský i zemský sudí a hlava rodu Švihovských z Rýzemberka), probošt Miroslav (4. představený chotěšovského premonstrátského kláštera) atd.

Hlavní postava Oldřich z Roupova je druhý a nejmladší potomek vladky Držka z Roupova. Vyrůstal na Roupovském panství ve stínu svého staršího sourozence Vladimíra. Prakticky celé dětství přihlížel tomu, jak se všechna pozornost točila kolem jeho bratra, z čehož má celoživotní komplex. Nikdy si nedokázal vydobýt respekt u svého otce. Narodil se v roce 1245, takže v době, kdy se stal psancem ze Sukořína, dovršil věku Ježíše Krista - 33 let. Oldřich je ve skutečnosti mimořádně nadaný člověk. Spoléhá na své vlastní zkušenosti, inteligenci a šermířské umění. Těžko zapomíná křivdy nebo posměch a často se v minulosti v závalu strachu i vzteku choval nerozvázně, čehož vzápětí litoval. Není nijak zvlášť citlivý a svůj zármutek často skrývá. Je skoupý na slovo, a když někomu dá slib, vždy ho dodrží.

Druhá hlavní postava Jetřich je nejlepším přítelem Oldřicha z Roupova už od vypuknutí Deváté křížové výpravy, kde si mnohokrát navzájem kryli záda. Pochází z prosté rodiny nedaleko Jičína. Dobrovolně vstoupil do služeb pána z Kopidlna, se kterým se zároveň následně i vydal do Svaté země. S Oldřichem se seznámil v roce 1271 při obléhání Tripolisu. Jetřich je odvážný, chytrý, ale dokáže být velmi horlivý a nerozvážený. Stále víc jeho mysl ovládá přehnaná touha vyniknout nad svého velitele a přítele Oldřicha, poněvadž mu závidí, že je v blízkosti tak velkého množství lidí, kteří ho obdivují a mají rádi.

Třetí a poslední hlavou postavou je šlechtična Anna z Krašova, jediná dcera zámožného šlechtice Sezemi z Krašova. Je považována za nesmírně krásnou a houževnatou. Vždy měla zvláštní slabost pro zamklé mužské povahy, což zároveň i napovídá tomu, že se s Oldřichem velmi sblížila, když byl ve službách jejího otce. Jejím vztahu s Oldřichem nebylo dále přáno. Anna se totiž za nečekaných okolností dozvěděla, že její otec domluvil už před časem sňatek s jiným movitým šlechticem. Oldřich se po tomto zjištění urazil a vrátil se domů do Roupova. Pro Annu bylo ironií osudu, když týden před svatbou zemřel její nastávající na neštovice. Všechny tyto události jí nepříjemně poznamenaly a po otcově souhlasu se odebrala do premonstrátského kláštera v Chotěšově, kde se rozhodla zasvětit život Bohu a pokání.

2.5 Scénografie a kostýmy

Největší kapitolou celého projektu jsou jednoznačně kostymérské práce a výprava, na kterých je s trochou nadsázky postaven celý film. V České republice existují jen dva historické spolky, zabývající se etapou 2. poloviny 13. století (Ordo Military, Askalon). Jeden z největších historických spolků, které jsou našemu filmu datačně nejbližší, je Hradecký dvůr Alžběty Richenzy, který mapuje dobu působení české a polské královny Elišky Rejčky. Byl jsem však mnohými historiky ubezpečen, že módní rozdíl mezi rokem 1278 a 1300 nebyl tak markantní, aby byl zcela nepoužitelný. V rámci dobové výbavy komparzu se proto jednalo o nesmírnou pomoc.

Kostýmy pro herce jsme však zpravidla vyráběli vlastní. Podílela se na nich BcA. Adéla Fürstová, studentka oboru Fashion Design na FDULS v Plzni, která pečlivě studovala historické materiály té doby.

2.6 Produkce

Hlavní fáze natáčení měla svůj počátek 26. září 2021 a skončila 14. listopadem 2021, kdy se natáčela závěrečná bitva na zbojnické osadě za pomoci jeřábů Technocrane od stejnojmenné firmy, sídlící v Plzni. Film se tak rozhodl podpořit i jejich vynálezce, Horst Burbulla, držitel Oscara za vědecký přínos kinematografii.

Poté se během roku 2022 natáčely zbývající scény, které se díky zdravotním potížím ostatních herců nemohly uskutečnit. Dále se jednalo o doplňkové natáčení a nahrávání přírodních záběrů z drona. Počet natáčecích dnů filmu Zbojník se proto vyšplhal na číslo 51.

Největší natáčení se odehrálo v říjnu roku 2022 na rozlehlé louce u obce Řenče, kde byly natočeny fragmenty slavné bitvy na Moravském poli, jenž ději filmu předchází. Historik Marijan Krumlovský vyhotovil dobovou rekonstrukci oděvu a výstroje krále Přemysla II. Otakara. Onoho natáčení se zúčastnilo 220 komparzistů včetně táborových žen.

Popis výsledného díla

Výsledkem je realizace historického filmu Zbojník, jehož děj je zasazen do doby po pádu krále želeného a zlatého Přemysla Otakara II. v bitvě na Moravském poli. Příběh sleduje vladyckého rytíře Oldřicha z Roupova, který se po několikaletých bojích ve Svaté zemi vrací domů.

Film nejen že poskytuje dobrodružný příběh českého odpovědníka, ale zároveň diváka vzdělá v rámci tehdejších událostí a osobností za doby Braniborů v Čechách.

Resumé

My involvement with The Outlaw movie and his medieval theme, started probably with my love of Peter Jackson's Lord of the Rings, as well as Hussite Trilogy of Otakar Vávra. Both influenced me a great deal in my love of medieval age. It really influenced the way I thought about movies and the way I thought about storytelling in general. I had made films from when I was fourteen. All I did was shoot films with my friends and neighbors. We did like a remake of The Hobbit, and a bunch of like. Then I did have ambition to be an filmmaker. I went to a school in Pilsen called Ladislav Sutnar's Faculty of Design and Art and that was really influential for me because it was a place where your own voice and your sort of vision was really cultivated. Mainly sort of the visual language that I find interesting.

The biggest problem was finding a reasonable budget to make this kind of film. The State Cinematography Fund of the Czech Republic refused to support us, which was unpleasant for us, but the fan community got this project on its feet. Normally a project like this would cost millions of euros, but we were able to make the film for a fraction of that. Because of the promise I've made to fans, it has created this community that said, "We need to know how this movie will be looks like."

It's remarkable to be a part of the community of reenactors. Everybody's got a lot of enthusiasm and I've got boyish kind of energy to make something new and epic. Just over the course of making this movie, you get closer with the actors. I do count them all as friends and I think with all of these guys, I sort of cast them in their alter ego first, and modeled that though who they are as people.

Seznam použitých zdrojů

ŽEMLIČKA, Josef. Století posledních Přemyslovců: Český stát a společnost ve 13. století. Praha: Melantrich, c1986.

TEJČEK, Michal. Dějiny Přeštic. I. díl: Počátky Přeštic. Přeštice: Město Přeštice: Spolek pro záchranu historických památek na území Přešticka: Dům historie Přešticka, 2016

HOMOLKA, Jaromír. Gotika v západních Čechách (1230-1530). Praha: Národní galerie, 1995. ISBN 80-7035-091-1.

JOINVILLE, Jean de, asi 1224-1317. Život Ludvíka Svatého, krále francouzského: Vyznání víry. Praha: Argo, 2014. ISBN 978-80-257-1270-2.

ŽEMLIČKA, Josef. Přemysl Otakar II.: král na rozhraní věků. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2011. ISBN 978-80-7422-118-7.

HLINOMAZ, Milan. Dějiny kláštera premonstrátek Chotěšov. České Budějovice: Veduta, 2009. ISBN 978-80-86829-46-3.

BOROVSKÝ, Tomáš. Spory o čest ve středověku a raném novověku / Tomáš Borovský, Dalibor Janiš, Michaela Malaníková a kolektiv. Brno: Matice moravská pro Výzkumné středisko pro dějiny střední Evropy: prameny, země, kultura, 2010. ISBN 978-80-86488-74-5.

BĚLOHLÁVEK, Miloslav. Hrady, zámky a tvrze v Čechách, na Moravě a ve Slezsku: Západní Čechy. Praha: Svoboda, 1985.

SELLNER, Karel. Tajemný rytíř: Historická povídka z Podbezdězí. Mladá Boleslav: nákladem vlastním, 1932.

Seznam příloh

Výprava a kostýmy

(str.12-14)

Jeřáby Technocrane

(str.15-16)

3D modely lokací a památek

(str.17-18)

Bitva na Moravském poli

(str.19-20)

Klášter premonstrátek Chotěšov

(str.21)

